

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1841/2023
30.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Горан Стошић, адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа „Комуналац“ из Бујановца, кога заступа пуномоћник Миодраг Крстић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3493/22 од 12.01.2023. године, у седници одржаној 30.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3493/22 од 12.01.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3493/23 од 12.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П1 124/21 од 27.04.2022. године, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се као незаконит и супротан Посебном колективном уговору за јавна предузећа у комуналној делатности ништи члан 1. Анекса 2. уговора о уређењу међусобних односа из радног односа са запосленим .. од 12.03.2021. године, закључен између ЈП „Комуналац“ Бујановац као послодавца и тужиле АА дана 16.03.2021. године, што је тужени дужан да призна, као неоснован (став први изреке). Обавезана је тужилца да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 80.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности до коначне исплате (став други изреке).

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3493/22 од 12.01.2023. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Бујановцу П1 124/21 од 27.04.2022. године у ставу првом изреке (став први изреке). Преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу другом изреке

првостепене пресуде, тако што је тужила обавезана да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 46.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а захтев туженог за накнаду трошкова у већем износу од износа досуђеног другостепеном пресудом, до износа од 80.250,00 динара, одбијен је као неоснован (став други изреке).

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију је благовремено изјавила тужила, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној, имајући у виду да примена материјалног права и правно схватање на којем је заснована побијана одлука нису у супротности са правним ставом израженим кроз одлуке Врховног суда у споровима са истим чињеничним и правним основом, а код утврђења да је тужилци анексом уговора о раду измењен коефицијент за обрачун плате у складу са Правилником о раду туженог од 22.01.2021. године и чланом 171. и 172. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/05...95/18). Због тога не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, те нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиле није дозвољена. Тужба у овој правној ствари поднета је 17.05.2021. године. Предмет спора је поништај анекса уговора о раду којим је измењен коефицијент за обрачун плате тужиле. Према природи тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних спорова. Одредбама главе XXIX Закона о парничном поступку прописана су посебна правила за поступак у парницама из радних односа, док се остале одредбе овог закона примењују када одредбама ове главе није другачије прописано (члан 436.). Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека и тада се о дозвољености ревизије одлучује према вредности предмета спора у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о парници из радног односа у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ поништај анекса уговора о раду, то ни ревизија тужиле није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**